

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 541; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 1125).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Sagen kan kun behandles med Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren (Jacob Christensen): Under Behandlingen af dette Forslag i det andet høje Ting er der indført forskellige Ændringer. Flere af disse er nærmest af redaktionel Art, men der er dog ogsaa enkelte Realitetsændringer. I § 1 er saaledes Tillægs- og Fradragsprocenterne ændrede. For Kommuner, hvor der er indført Kildeartsbeskatning, var der som Forhøjelsesprocent vedtaget 35; det er nu nedsat til 30 pCt. For Kommuner, hvor der ikke var Kildeartsbeskatning, var der som Tillægsprocent i Folketinget vedtaget 50, hvilket nu er nedsat til 40. Endelig var Fradragsprocenten for de mindre Indkomster af Tinget her sat til 80, hvilket nu nedsættes til 70. Endvidere indføres der en Bestemmelse i Paragraffen om, at der ved Nedsættelse og Forhøjelse skal „iagttages, at den stedfundne Forhøjelse eller Nedsættelse i de enkelte Tilfælde — under Hensyntagen til de i fornævnte § 7 nævnte Omstændigheder — maa staa i Forhold til den Forhøjelse eller Nedsættelse, der foretages overfor skattepligtige med tilsvarende Indkomster“. Jeg ved for Resten ikke, hvorfor Landstinget har sat dette ind, for jeg betragter det som givet, at Ligningsmyndighederne altid under lige personlige Forhold behandler ensartede Indtægter paa ensartet Maade ved Nedsættelse og Forhøjelse. Endelig er det fra Landstingets Side fastslaaet, at Børnefradraget skal foretages, inden Forhøjelse eller Nedsættelse af Skatteindtægten finder Sted. Det er vistnok ogsaa den Forudsætning, under hvilken det er vedtaget her i Tinget, men nu er det altsaa udtrykkelig fastslaaet.

I § 2, som omhandler Skat af Aktieselskaber, har man ogsaa søgt at gøre det mere klart, hvad der tilsigtes med Bestemmelserne, skønt jeg for øvrigt mener, at Misforstaaelse var udelukket. Det er naturligvis en forholdsmæssig Andel af Skat-

ten, der kan paalignes Aktieselskaberne, saaledes at hvis der er Tale om et femte Kvartals Skat, maa det selvfølgelig være en Fjerdedel af de 3 pCt., man i Forvejen havde Ret til at paaligne Aktieselskaberne. De maa altsaa tage deres forholdsmæssige Andel i den Ekstraskat, som saaledes opkræves.

Endvidere har man i Landstinget vedtaget angaaende § 3, der omhandler den mellemkommunale Beskatning, at Indkomstgrænsen for Funktionærers og øvrige omhandlede Personers Inddragning under Reglerne for den mellemkommunale Beskatning forhøjes fra 3 500 Kr. til 5 000 Kr., saaledes at Indkomster under dette Beløb ikke kommer ind under disse Regler. Det kan vel forsvares under Hensyn til, at Pengenes Værdi er forrykket. Jeg finder det derfor ikke urimeligt, at man foretager denne Forhøjelse.

Dernæst er der blevet vedtaget en ny Paragraf, der gaar ud paa, at er Udpantning forgæves forsøgt for den et Familieoverhoved paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhøre den med Manden samlevende Hustru, eventuelt i Ejendele tilhørende de Børn, hvis Indkomst er medregnet ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

Ogsaa denne nye Bestemmelse kan jeg anbefale, ligesom jeg overhovedet paa Udvalgets Flertals Vegne kan anbefale de Ændringer, som Landstinget har foretaget, til Vedtagelse ogsaa her i Tinget, om end jeg meget beklager, at Landstinget har ændret Bestemmelserne om Tillæg og Fradrag. Jeg forstaar navnlig ikke, at Landstingets Venstre har kunnet gaa med til at indføre Bestemmelser, som er i Uoverensstemmelse med de Vedtagelser, man her i Tinget med Tilslutning fra Venstre har ment det rigtigt at foretage, og som blev saa udmærket motiveret af det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen), der mente, at naar vi fra vor Side var gaaet med til de forskellige Indrømmelser, som vi gik med til ved Lovforslagets anden Behandling, var der Haab om, at de ogsaa kunde blive vedtaget i det andet høje Ting. Desværre er dette Haab blevet skuffet, og det beklager jeg. Naar det ærede Medlem fra Sorø ved anden Behandling mente, at han igennem disse sine Udtalelser skulde sprede den Forvirring og den Misopfattelse, som muligvis var gældende overfor disse ændrede Bestemmelser, som Lovforslaget foreslaar, saa er det jo i alt Fald ikke lykkedes ham at retlede sine Meningsfæller oppe i det andet høje Ting. Jeg tror ikke, at Lig-